

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

Præfatio Complectens intentionem & seriem hujus Operis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

PRÆFATIO
Complectens intentionem & seriem hujus
Operis.

Magna est utilitas scribenti vel loquenti, quando proponit talia, quæ populus tantâ excipit benevolentiam, quantâ is ipsi offert, & exhibet illa. Audiunt libenter boni subditi, quando fit sermo de Excellentia Principis à se amati: avidis hauriunt, & usurpant auribus filii, dum percipiunt laudes & encomia Patris à se dilecti; & universim omnes homines demulcentur solatio, quando ipsis ea, quam desiderant, felicitas declaratur.

Ingens mihi igitur affulget spes, Christianos omnes benevolè accepturos illa, quæ ipsis hîc proponam de Excellentissimis Christi JESU, cum is sit optimus ipsorum Princeps, qui licet sit omnipotens, ipsos tamen nonnisi per leges regit amoris: qui, quamvis hî ipsi debeant omnia, nihil tamen ex illorum accipit bonis; sed potius sua largitur illis; quique se solum onerare voluit omnium suorum subditorum miseris, ut ipsos redderet beatos. Confido, avidis ipsos usurpaturos auribus ea, quæ loquar de Christo JESU, cum hic amantissimus sit ipsorum Pater, qui postquam ipsos genuit gloriosa insignitos dote Filiorum Dei, & hæredum regni sui æterni, propriâ suâ in terris ipsos nutrit substantiâ, exspectans, quoad vivere illos faciat propriâ suâ in cœlis gloriâ. Et tandem, cum is solus sit perfecta ipsorum beatitudo, cumque probè nôrint, beatitudinem suam tunc complendam fore in cœlis, quando clarè videbunt, & perfectè amabunt

lla
jus
el-
xe-
sti,
um
dit
ad,
per
am
isti
sta
Qui
ni-
ret
ge-
CO-
nat
A-

P R Æ F A T I O .

ipsum, delineant jam illa in terris, quando operam navant in cognoscendo & amando illo; ipsorumque jam incipit beatitudo in mediis præsentis vitæ calamitatibus ac miseriis.

Hæc omnia spem mihi ingerunt, solum nomen Excellentiarum Christi JESU generaturum in animis omnium verorum Christianorum sanctam quamdam aviditatem, qua trahantur ad intuendum & contemplandum ipsas. Benevolentia, qua omnes exceperunt CHRISTIANUM INTERIOREM, & *Christiani interioris Exercitia*, atque recentissimè *Consultationes* Theologicas & Spirituales de Excellentis Dei, haud inanem mihi porrigit fiduciam, has quoque præsentis de Excellentis JESU CHRISTI Dei-Hominis, non minori excipiendas fore benignitate, cum hæc consideranda non solum proponant ea, quæ sunt interiora Christi JESU, sed etiam, quæ exteriora illius sunt, non solum ipsius Divinitatem, sed etiam Humanitatem ejus, & jucundum Lectori exhibentes spectaculum in Christo (quem sancti Patres nuncupant prodigium cunctorum sæculorum, omniumque æternitatum) depingant ipsum velut ingens quoddam ambulacrum, quod repræsentet Christum in omnibus statibus, & in omnibus mysteriis vitæ suæ tum divinæ, tum humanæ, postquam è sinu Patris sui descendit in terras, quoad è terris reversus est in sinum Patris sui.

Quævis Consultatio magnam quamdam refert imaginem, quæ suam habeat formam, suamque figuram, totam diversam ab aliis, ut intellectus, quem facilè tædiò longa afficit lectio, nisi quamdam, qua oblectetur, offendat varietatem, inveniatur, quò sese inter laborandum relaxet, nunquam non reperiens aliquid, quod ipsi sit novum. Videbit quamvis Consultationem suis exponere oculis jucundissimas veritates, quas sacra Scriptura & sancti Patres, illuminati à Spiritu Dei, observârunt in omnibus mysteriis vitæ Domini nostri, quasque exhibet ipsa modò valdè facilè, ne forsitan captum transcendat magis simplicium. Siquidem hoc semper fit per modum Consultationis, ubi plures diversæ personæ, juxta contingentiarum

PRÆFATIO.

tiarum diversitatem, sibi invicem colloquuntur, & finè pigmentis, ut faciliùs intelligantur, sermonem miscent, sicut in honesta quadam fieret conversatione.

Verùm quia familiaritas, quæ materias ex se maximè sublimes, reddere studet intelligibiles, ingeniis minùs acutis & excultis, non solùm attendere debet, ne tollat ipsis Majestatem illam, quam sibi habent connaturalem, & finè qua cognoscibiles ampliùs non essent; sed etiam curare, ut tantà deprimat ipsas cum veneratione ac reverentia, ut indigna ratione non tractet, nec nimiùm dejiciat illas: conatus fui depingere ea omnia, quæ proferre in lucem volui, eà colorum vivacitate ac commixtione eorundem jucunda, ut extollem in omnibus Excellentias Verbi incarnati, ratione tali, quæ displicere non posset ulli, vel parùm prædito ratione.

Id, quod ardentissimè haberem in votis, esset, ut hic splendor, quem adjicere conabor, non solùm afferret oculis lumen, ad exponendum cognitioni Christum JESUM, sed etiam in omnium cordibus maximum accenderet ignem, ad excitandum ipsius amorem. Ad obtinendum felicem hunc effectum non sufficit, speciosas valdè in medium proferre veritates, illasque claris admodùm & luculentis explanare verbis: sed requiritur certa quædam unctio, certus sapor, & gustus quidam omninò divinus, qui specialis Spiritus sancti favor est, & singularissimum à luminum Patre privilegium, non nisi paucissimis concessum. Sæpiùs non invenitur hæc unctio, nec gustus omninò divinus in iis, qui scribunt, eòquòd non proferant, nisi ea, quæ traxerunt ipsimet è proprio suo intellectu, per studium quoddam naturale, pro eo, quòd dare deberent nonnisi illa, quæ accepissent à Spiritu Dei in oratione. Et sæpiùs etiam illi, qui legunt, divinam illam in libris non inveniunt unctiorem, quamvis hanc non modicam hi complectantur, eòquòd non legant illos, ut ibi degustent Deum, sed ut suæ solummodò satisfaciant curiositati.

Sanctus Ignatius Martyr nobis asserit, se sanctum legisse Evange- S. Ignat.
lium eadem cum reverentia, & iisdem cum dispositionibus, quas af- Mart.
ferebat

PRÆFATIO.

ferebat ad recipiendum sacratissimum Corpus Christi JESU: *Ad Evangelium tanquam ad Corpus Christi confugio*; hinc & verum est, gustasse ipsum non minùs divinum hunc saporem in Verbo, quàm in augustissimo Sacramento ipsius. Non audeam dicere, legendas esse has Consultationes eâ dispositione, quâ legere sanctum oportet Evangelium; verum tamen est contineri in his aliquam velut umbram illud aliquatenùs repræsentantem oculis, vel quamdam velut echo, quæ vocem illius allabi & loqui faciat auribus, cum nihil, vel ferè nihil habeant, quod à sancto Evangelio non acceperint, vel immediatè, vel mediantibùs sanctis Patribùs, qui illud exposuerunt. Sic firmiter confido bonitati Dei, quòd, qui lecturus est illas bonâ intentione quærendi in illis Christum JESUM, ipsum infallibiliter hîc sit inventurus, magna cum animæ suæ consolatione.

Jam ut videas in Synopsi, & uno velut intuitu omnia, quæ tibi videnda occurrent juxta debitam suam latitudinem in toto hoc opere: apponam tibi hîc illius delineationem, sicut in gypso fieri assolet parva quædam graphis magni cujusdam ædificii, quæ licet parva sit, ostendere non intermittit illius magnitudinem, dispositionem, conclavia, situationem, & totam Oeconomiam.

Sed cum proposuerim exhibere tibi *Christum JESUM* in omnibus his Consultationibus, tibi que ostendere, ipsum verum esse Deum, & verum hominem, proprium Dei Filium, consubstantialem Patri, & Salvatorem omnium peccatorum: supponendum, esse peccata nostra, & non nostra bona opera, quæ traxerunt ipsum è cælis in terram, sicut dicit sanctus Augustinus; ipsumque venisse ad obtinendam salutem omnibus hominibus, qui perierant per peccatum Adami. Quamobrem

S. Augustin.

I. Consultatio.

Propono ab initio hominem, qui nullius rei habeat cognitionem, nisi ejus, quod discere potuit ipsemet ex sola sua ratione naturali, & suorum experientia sensuum. Experitur is in seipso tantas contrarietates, tantas excellentias, tantâsque vilitates, tot bonas totque malas inclinationes, ut seipsum capere non possit, ignarus, unde

PRÆFATIO.

unde veniat, tot bona totque mala in sua uniri Persona. Ipsi, qui primâ vice convenerunt & invenerunt illum hâc occupatum curâ, ostendunt ei, omnia, quæ in se habet bona, esse opus Creatoris sui; & omnia, quæ experitur mala, effectum esse peccati insinuantis se in hominem, ut corrumpat opus Dei. Et ex hoc haud difficulter is concipit veritatem peccati originalis, quod fons est & origo omnium nostrarum miseriarum; & dum hoc videt, lamentabilem conditionis nostræ humanæ deplorat statum, cujus nescit adhuc remedium. Ecce tibi argumentum Consultationis primæ!

Secunda loquitur de incomprehensibili consilio, quo decrevit 2. Consult. DEUS ipsemet in Persona venire in mundum, ad afferendum remedium efficax omnibus nostris malis, per mysterium Incarnationis, & hoc tanta cum ostensione bonitatis, ut is homo totus exin perfunderetur voluptate. Sed bonitatis hujus considerans abundantiam, nec capiens, ipsam incredibilem & quasi impossibilem censet.

Ecce! quare tertia Consultatio, è fundamento agat de possibili. 3. Consult. tate & veritate mysterii Incarnationis, confundens omnia falsa rationis humanæ lumina, per demonstrationes luculentas, & evidentissimas.

Quarta conatur ipsum edocere, quâ ratione adimpletum sit In- 4. Consult. carnationis mysterium, per descensum unigeniti Filii DEI in terras, & per elevationem naturæ nostræ humanæ usque in sinum DEI; ubi fit sermo de sacro hoc vinculo, uniente duas naturas, divinam & humanam in sola Persona Verbi, quod vinculum nuncupatur Unio hypostatica.

Quinta inquirit rationes, ob quas Filius Dei potius incarnatus sit, 5. Consult. quàm Pater aut Spiritus sanctus? & has invenit admodum pulchras. Quærit insuper, & problematicè disputat, an incarnatus is fuisset, si Adam totam naturam humanam peccatô suô non infecisset? ex utraque parte proponit argumenta luculenta, quæ ostendunt infinitam obligationem, quâ obstringimur DEO, quòd ex amore erga nos fuerit incarnatus.

) ()

In

P R Æ F A T I O.

6. Consult. In sexta ex occurſu certorum Rabinorum diſputatur è fundamen-
to doctè & acriter contra Judæos, de Incarnatione Verbi. & adven-
tu Meſſiæ, ubi maxima gentis Judaicæ cœcitas demonſtratur, quòd
ipſum adhuc exſpectent, quaſi nondum veniſſet.
7. Consult. Et ſeptima affert ſolacium Chriſtiano, dum ipſi clarè demonſtrat,
neminem eſſe in mundo, cuicumque adhæreat ſectæ, qui tam certus
eſſe poſſit, ſicut ipſe, circa veritatem Religionis ſuæ, ubi occaſiona-
liter fit ſermo de ſectâ Mahometi.
8. Consult. Poſt primas has Conſultationes, quæ ſerviunt velut diſpoſitiones,
quibûs præparantur homines ad recipiendum Chriſtum JEſum ve-
lut verum Meſſiam: Octava agit de ingreſſu ipſius in mundum,
qui parùm quidem videtur conveniens Majeltati ipſius. ſed reipſâ
vel maximè idoneus eſt ad exequenda conſilia adventûs ipſius in
mundum.
9. Consult. Nona repræſentat plures Reges, paulò poſt ingreſſum ipſius in
mundum, adventantes ſua præſtitum homagia: hos pedibus ipſius
advolutos, ad honorandum illum, ſicut ſunt Magi; alios ſub pedi-
bus ipſius, velut adverſarios & hoſtes devictos, uti Herodes; alios
circa Thronum ipſius, velut victoriosos, quos ipſe coronat, poſt-
quàm fortiter pro ſe decertârunt, ſicut ſancti Innocentes, quos Ec-
cleſia nuncupat flores Martyrum.
10. Con-
ſult. Decima Conſultatio eſt de infantia & prima educatione Chriſti
JESU, de fuga in Ægyptum, de perditione ipſius in templo, de ejus
ſolitudine in Nazareth, & actionibus illius humilibus & abjectis,
quibus primos vitæ ſuæ annos conſecravit, vivendo velut ſimplex
opifex in taberna alicujus fabri lignarii.
11. Con-
ſult. Tota Conſultatio undecima non loquitur, niſi de altiffimis occu-
pationibus vitæ abſconditæ Chriſti JEſu, cui triginta conſecravit an-
nos, quibûs ſolus ageret cum ſolo DEO Patre ſuo, cum nonniſi tres
dederit, quibûs ageret cum hominibus: ubi ſermo texitur de ſoli-
tudine, de ſilentio, de oratione, de vita interiori, & de felicitate a-
nimæ; quæ abſcondita vivit mundo & tota abſorpta in DEO.

Relicta

PRÆFATIO.

Relictâ tam diuturnâ & profundâ solitudine, iniit commercium ^{12. Con-} cum mundo, ut inciperet Opus magnum salutis hominum. Incepit ^{sult.} à Baptismo, quem recepit e manibus sancti Joannis, Præcursoris sui; & exin à jejunio quadraginta dierum in deserto, & hoc est argumentum duodecimæ Consultationis.

Tertia decima considerat ipsum velut solem in aurora sua, qui, ^{13. Con-} cum diffundere inciperet primos cognitionis suæ radios supra mun- ^{sult.} di tenebras per primas Conciones suas, offudit caligine oculos Judæorum debiles & assuetos tenebris figurarum suarum; cujus lumen cum sufferre non possent, crudeliter persecuti sunt ipsum.

Sed ostenditur, quomodo immutet illos, in decima quarta, re- ^{14. Con-} splendere faciens oculis totius mundi doctrinam tam admirabilem, ^{sult.} ut maximè obcæcatorum demonstraret oculis, se esse Sapientiam infinitam, verum Filium DEI, & verum Messiam in lege promissum.

Decima quinta considerat media, quibûs usus est Christus JESUS ^{15. Con-} ad stabiliendam Religionem suam in mundo, quæ adeo sunt mira- ^{sult.} bilia, ut nihil evidentius demonstraret, ipsum verum esse Filium Dei, cum omnia illa ad amissum fecerit, quæ facere debebat, penes judicium sapientiæ humanæ, ad impediendum successum operis propositi, quod moliebatur. Et quindecim hæ Consultationes constituent primum tomum hujus operis.

Secundus incipiet à decima sexta, ubi Christus JESUS confirmans ^{16. Con-} doctrinam suam multitudine & magnitudine miraculorum suorum, ^{sult.} exhibet argumenta Divinitatis suæ tam clara, ut dubitari de illa non possit: ubi latè agitur de veris & falsis miraculis, ad demonstrandam veritatem & excellentiam miraculorum Domini nostri JESU Christi.

Decima septima tota occupatur considerando falsa miracula An- ^{17. Con-} ti-Christi, quæ sanè, si attendatur species, quæ decipiet oculos, ma- ^{sult.} jora erunt, magisque prodigiosa, quàm illa Christi JESU; sed illorum fraus detegitur; ubi plura occurrunt admodum curiosa & scitu digna, deprompta è sanctis Patribus, circa Anti-Christum.

PRÆFATIO.

18. Con-
sult. Decima octava explanat divitias inexhaustas thesauri gratiarum, quæ includuntur in Christo JESU, nonnisi respicientes sanctitatem ipsius personalem; ubi consideratur multitudo & abundantia gratiarum, quas Sanctus hic Sanctorum, & verus hic Filius DEI possidere debuit in seipso & pro seipso.
19. Con-
sult. Et decima nona agit de liberali effusione gratiarum ipsius super omnes peccatores, ardentique, quod habet, desiderio salutis nostræ, & quod maximæ cæcitatæ & pervicaciæ sit argumentum, si quis clarè non videat & confiteatur, ipsum salvare velle omnes homines, gratiamque ipsius nulli deesse.
20. Con-
sult. Et quia medium universale, quo JESUS CHRISTUS est usus, ad elargiendas gratias suas mundo, pro conversione peccatorum, est divinum ipsius verbum; fit sermo de ipso in Consultatione vigesima, ubi Concionatores addiscent concionari divinè, si velint, exemplo Christi JESU.
21. Con-
sult. Vigesima prima considerare pergit pulchritudinem luminum divinorum, quæ Christus JESUS effudit in hunc mundum: Quod ipse sit Sol veritatis æternæ, qui semper illuminavit mundum ab instanti, quo exivit è nihilo, & ipsum illuminabit usque ad finem sæculorum: quodque is, qui non ambulat in ipsius lumine, ambulare non possit, nisi in tenebris.
22. Con-
sult. Post præstitam oculis delectationem intuitu jucundissimorum luminum Christi JESU, quæ velut inauratos referunt radios, prodeuntes ex inappretiabili gratiarum ipsius thesauro: vigesima secunda Consultatio aperit thesaurum meritorum ipsius, & inæstimabilem ejusdem ponderat valorem, ac ostendit, quod, cum opus non habuerit mereri pro se, omnia mereri voluerit pro nobis. Ubi claris & evidentibus argumentis demonstrat, quod meritis fuerit pro omnibus peccatoribus, quodque salvare voluerit omnes.
23. Con-
sult. Vigesima tertia Consultatio docet, quâ ratione incessanter haurire possimus è thesauro meritorum Christi JESU, nosque locupletare abundantissimè: ubi utilissimæ & optimæ afferuntur praxes ad replendam

plendam

PRÆFATIO.

plendam totam vitam suam sanctitate & abundantia meritorum, quibus plurimi privantur, eòquòd ignorent illas.

Et quia JESUS CHRISTUS non solum venit in hunc mundum, ut nobis mereretur vitam æternam, sed etiam, ut satisfaceret justitiæ DEI pro pœnis peccatorum nostrorum, quæ reos nos faciebant mortis æternæ. Visitatur thesaurus divinarum ipsius satisfactionum in Consultatione vigesima quarta, ubi invenitur, quòd inexhaustus sit, quòdque nec infernus nec purgatorium sit pro nobis, si appropriare nobis velimus divinas ipsius satisfactiones.

Consideratur in vigesima quinta jus, quod JESUS CHRISTUS obtinuit æquissime supra nos ex officio Redemptoris, quòdque tam divinè exercuit; & agnoscitur, ipsum esse verum Patrem nostrum, supremum Dominum & Monarcham nostrum, Pastorem nostrum, Medicum nostrum, perfectum amicum nostrum, & unico verbo, quòd sit nobis omnia.

Vigesima sexta Consultatio incipit considerare magnum spectaculum JESU CHRISTI patientis & morientis ex amore erga nos in monte Calvariæ; ubi anima invenit causas gaudii ad dilatandum cor suum, efficacia motiva ad inflammandum se amore ipsius, & egregia documenta pro directione sui.

Vigesima septima contemplari pergit adorandam hanc victimam, immolatam rigori justitiæ DEI Patris sui, ut ab eo nos custodiat: ubi clarè videtur infinitum odium, quo Deus fertur in peccatum.

Et vigesima octava absolvit per admirationem, qua abripi debent omnes animæ, attentè considerantes tres magnos excessus, humiliationum, dolorum, & amoris, quibus CHRISTUS JESUS abreptus est in passione sua, ad oppugnandos tres excessus, quò nostræ nos abripiunt concupiscentiæ, nempe superbiam, voluptatem, & amorem nostri ipsius & utilitatis nostræ.

Vigesima nona proponit gloriam Resurrectionis JESU CHRISTI, quæ eripit ipsum è profunda abyssu annihilationis, cui immerfus & velut absorptus fuerat in passione sua, quæque magna reparatio est ho-

PRÆFATIO.

est honoris pro omnibus, quas perpeffus est, injuriis : ubi ostenditur, quàm proficua fit nobis firma fides Resurrectionis.

30. Consult. Tandem trigesima describit triumphum admirabilis ipsius Ascensionis in cœlos; ubi videre est carmina exultationis & gaudii, magnificentiam divitum spoliatorum, quæ reportavit è terra, omnes inimicos gloriæ ipsius & salutis nostræ devictos, quos victos & captivos trahit in curru suo triumphali. Et postquàm deduximus ipsum cum maximo cordis nostri jubilo usque ad Thronum DEI Patris sui, ubi sedet ad dexteram illius, relinquimus ibi ipsum, ut ibi regnet in æternum in gloria sua, expectantes à misericordia ipsius, ut trahat nos post se, nunquam amplius, ab eo separandos.

Ecce! tibi in synopsis, quod diffusè videre poteris in toto hoc opere, quòdque in summa tractatus est de Incarnatione, unus è pulcherrimis, uberrimis, & maximè consolatoriis, quos habemus in universa Theologia: ubi in nullo amplexus methodum scholasticorum, secutus sum in omnibus doctrinam magis Catholicam, magisque certam, quam docent in scholis: & abs eo, quòd inhæserim pluribus quæstionibus magis subtilibus quàm necessariis, magisque idoneis ad torquendum intellectum, implicando illum pluribus dubiis veritatem obscurantibus, sicut nubes abscondunt solem, quàm delectandum illum, clarè proponendo illi ipsius pulchritudinem; curavi, ut nihil intermitterem ex eo, quod necessarium est, ad imbuendum Christianum exacta cognitione Christi JESU.

Et quia cognitiones, quas habemus de DEO, nobis parùm proficiunt, nisi deducant nos ad amorem ipsius; cùmque lumina, quæ recipimus è Theologia scholastica, quamvis sublimia sint & splendida, communiter non producant hunc bonum effectum, eòquòd hæc proponat illa modo quodam sicco & sterili; hinc conatus fui illa hinc exponere majori cum luce, quæ idonea sit eodem tempore afferre intellectui cognitionem DEI, & voluntati amorem ipsius. Hinc ubique invenies considerationes vel affectus excellentes, qui
propi-

PRÆFATIO.

propinabunt cordi bonitatem veritatum, quarum pulchritudo lucrata fuerit intellectum: Invenies sapius sanctas praxes deducendi in usum, quod didiceris bonum; invenies motiva efficacia, quæ repleant te magnâ æstimatione, & ardenti desiderio DEI.

Cum primis, quia Christus datus nobis est è cælo, velut divinum exemplar, juxta quod formare & reformare nos debeamus, unicum nobis necessarium, & occupatio continua, vel saltem frequentissima & maximè seria esse debet toto decursu vitæ nostræ, ut ipsum semper habeamus ante oculos, omnes ipsius rimemur actiones, omnia ipsius ponderemus verba, benè ipsius gustemus Spiritum, firmiter credamus veritatem ipsius dogmatum, vivere assuescamus penès ipsius modum, amemus omnia, quæ amat, contemnamus omnia, quæ contemnit, simus semper ejusdem cum ipso sententiæ, amplectamur semper eadem cum ipso vota ac placita; unico verbo, transformemus nos ita in ipsum, ut non alia formet intellectus noster judicia quàm sua, nec alios concipiat voluntas nostra affectus, quàm suos: insuper persuasi simus, nos non magis fore Christianos, quàm progressi fuerimus, magis aut minùs in fideli hoc exercitio. Verum est, malam dispositionem intellectûs nostri naturalis illud non approbaturam, sed unctio divina de illo nos informabit.

Non est hic liber cursim devorandus aut evolvendus, velut narratio quædam ficta, aut fabula, quamvis verum sit, nullam esse fabulam, quæ tanta demulceat voluptate intellectum, nonnisi vanitate se pascentem, quantâ hæc lectio demulcebit animas, nonnisi veritatis indagandæ studiosas. Sed cohibere parùm oportet curiositatem intellectûs, ut relinquatur cordi otium, degustandi jucundas veritates cæli, quibûs tangetur: legere semper parùm & considerare semper multùm; claudere quandoque oculos libro, & aperire interim cor suum DEO, qui nobis in hac loquitur Scriptura.

Eheu!

PRÆFATIO.

Eheu ! an igitur in vanum erit , quòd Filius unigenitus, qui est splendor gloriæ DEI Patris sui, eo duntaxat nomine descenderit è cœlo in terras, ut divinas suas pulchritudines nostris exponeret oculis, ad inducendum nos , ut ipsas amemus, & separandum corda nostra à terra ? an verum sit, nos illis non delectari ? an dicatur, ipsum non venisse alio fine, sicut ipsemet declarat, quàm ut accendat ignem cœli in terra, ingensque ipsius esse desiderium, ut adurat, ut inflammet omnia nostra corda ; & ipso invito manere nos semper in nostro frigore , in nostra mentis glacie ? Adhuc adnitendum nobis est, ut calafiamus. Accipe hunc librum, & lege verò cum desiderio cognoscendi & amandi *Christum Jesum*, hunc enim in finem datus est tibi. Tolle, lege ;
tolle, lege.

Eheu !

Nos